

תת"ע 2689/08/15 - אברהם כהן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 2689-08-15 מדינת ישראל נ' אברהם כהן
תיק חיצוני: 52111039120

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	אברהם כהן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום 22.10.15 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בגובה ₪1,200 ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של חודש וזאת על תנאי למשך שנה.

טענות הצדדים

לטענת המבקש, ההאשמות נגדו אינן נכונות ובידו החזיק חפסת סיגריות. הוא הסביר זאת לשוטר ולשוטרת אשר סירבו להקשיב לו. עוד טען המבקש כי הוא סטודנט וחייל משוחרר, וככל הנראה יתחיל לעבוד בתור נהג והעבירה דנן מהווה ליקוי בגיליון התעבורה שלו.

לבקשה צורף תצהיר המבקש, בו הצהיר כי לא הופיע למשפט מכיוון שלא קיבל את הזימון ולא ידע באיזה תאריך המשפט וכי התקשרה אליו נציגה לתזכרו על תאריך הדיון, אך הוא שכח את התאריך.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שהמבקש זומן לדיון בעניינו ובחר שלא להתייצב.

לתגובה צורף העתק מאישור המסירה.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה

מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

כאמור, לטענת המבקש הוא לא התייצב לדיון כיוון שלא קיבל זימון לדיון. אולם, מעיון באישור המסירה עולה כי אישור המסירה נמסר לידי ועל גביו מופיעה חתימתו.

גם באשר לטענה כי שכח את תאריך המשפט, נפסק לא אחת, כי טעות או בלבול אינם עילה לביטול פסק דין שניתן בהעדר, וכך באו לידי ביטוי הדברים בהלכה הפסוקה:

"השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת, הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין. מי ששכח יישא בתוצאות שכחתו, ולא הציבור בכלל, ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללכת עקב בצד אגודל אחרי מידת תשומת הלב, אותה מוכן פלוני לגייס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו" (מתוך רע"פ 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פד' לט' (3) 279, עמוד 280).

אשר על כן, לא מצאתי סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש.

ב. בחינת גרימת עיוות דין

כאשר מוגשת בקשה לביטול פסק דין, על מגיש הבקשה להתכבד ולפרט, בבקשתו, את מלוא

טענות ההגנה שלו. במקרה שבפנינו, טענת ההגנה של המבקש, לפיה בידו החזיק חפיסת סיגריות,

היא טענת הגנה כללית אשר אינה מאפשרת כל בדיקה או התייחסות, וממילא אינה נתמכת

באסמכתאות כלשהן או עדים באמצעות תצהירים מטעמם.

יצוין, כי המבקש לא טען בבקשתו כי לא החזיק בפלאפון, אלא רק כי "ההאשמות נגדי הינם לא

נכונות ובידי הייתה חפיסת סיגריות...".

כפירה כללית לא די בה שכן "לשיטה זו - כל מי שכופר ולא התייצב זכאי לביטול פסק דין, ולא היא" (ראה: דברי כב' השופטת מ' נאור ברע"פ 1773/04 איסמעיל אלעוברה נ' מדינת ישראל; ע"פ 2119/02 (מחוזי-חיפה) עופר כהן נ'

מדינת ישראל (לא פורסם).

על כל אלה יש להוסיף, כי אף העונש שהוטל על המבקש בהעדרו לא מקים חשש לעיוות דין, וזאת

נוכח העבירה המיוחסת לו ועברו התעבורתי. המבקש נוהג משנת 2010 ולחובתו 6 הרשעות

קודמות, מתוכן הרשעה בעבירה דומה משנת 2011.

בניגוד לדעת המבקש, ובהיעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה כי קיים חשש כלשהו

לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ו, 03 ינואר 2016, בהעדר
הצדדים.